

langtidslediges disfavør, kommer man med denne præmieringsordning, som giver mulighed for, at de pågældende kan overvinde det handicap, de er blevet sat i. Det er ideen bag ordningen, og mere ligger der ikke i den. Det er ikke sådan, at der er nogen jobskabelse i den i sig selv, men den giver mulighed for, at folk, der har stået langt tilbage i køen, får mulighed for at rykke frem i køen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er, som om debatten udvikler sig lidt mere spændende for os, der normalt kommer i den sidste ende af talerlisten, så jeg kan lige så godt komme med noget af mit indlæg nu.

Vi er helt enige i i Kristeligt Folkeparti, at vi skal have folk i arbejde, også dem, der er kommet bagest i køen; men jeg forstår såmænd egentlig ikke, hvorfor der skal de penge til. Man kunne egentlig lige så godt pålægge de offentlige arbejdsgivere en forpligtelse til at tage dem, der stod bagest i køen. Hvorfor skal de egentlig have en præmiering for det, og hvorfor er de 25.000 kr. ikke nok? Den informationsindsats, som skal gøres, behøver ikke være ret afgørende, for det er kun at skrive et brev eller føre en debat i aviserne: Nu må I se at komme i gang med den opgave. For opgaven er vigtig, det er vi helt enige i.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Den sidste bemærkning, hr. Ole M. Nielsen kom med, lyder sådan set lidt tiltalende; men der ville komme nogle konsekvenser i det øjeblik, man skulle pålægge det offentlige at gøre noget. Man kan selvfølgelig pålægge det statslige apparat at gøre disse ting, men hvis man vil begynde at pålægge kommunerne og amterne noget uden også at komme med nogle pengemidler, er jeg helt sikker på, at de vil forlange dem på anden måde, hvis de skal opkvalificere, og i øvrigt ville vi blande os i det kommunale selvstyre. Det er de konsekvenser, jeg ser i den forbindelse, og derfor har man valgt en økonomisk motivationsordning for at komme ud over den situation.

Jens Heimburger (KF):

Jeg vil kun komme med et par enkelte kommentarer i forlængelse af, hvad jeg sagde under behandlingen af lovforslag nr. L 6.

Det er og bliver en dårlig idé, og man må også spørge sig selv, om vi ikke – i denne fase i hvert fald – kunne have nøjedes med informationsindsatsen, hvis det er det, der er problemet. Hvorfor skal man sætte beløbet op på det tidspunkt?

Det er blevet sagt, at forslaget ikke skaber flere arbejdspladser, dvs. at man også her flytter rundt på nogle arbejdspladser. Det er i hvert fald en eller anden form for skævvridning, uanset om man så synes, den er positiv eller negativ, så vi fastholder vores synspunkter i forlængelse af, hvad jeg tidligere har sagt.

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, man kan kalde loven for den ukendte lov, og det er vel nok det største problem. Der er meget få kommuner og meget få faglige organisationer, som kender loven og dermed de muligheder, der er for at give de langtidsledige det incitament, det lille ekstra puf for at komme ind på det ordinære arbejdsmarked.

Jeg vil godt lige benytte lejligheden til at kommentere spørgsmålet om den ekstra udgift. Nu er det jo sådan, at de langtidsledige, der er tale om, som oftest er inden for det offentlige system, så det er ikke et spørgsmål om, at der er en ekstra offentlig udgift. Det er et spørgsmål om, at de kommer ind på det ordinære arbejdsmarked og dermed bliver i stand til delvis at varetage en funktion, som alligevel skal besættes i det offentlige. Der kommer altså ikke ekstra arbejdspladser, men der sker en vis rotation på de offentlige arbejdspladser, og dermed gives der mulighed for, at langtidsledige kan komme i gang igen og derfor bliver bedre rustet til at søge ud på det private arbejdsmarked på et senere tidspunkt, når behovet er til stede.

Derfor støtter SF både forslaget om forhøjelse af præmien og ikke mindst, at der bliver sat en informationskampagne i gang, så loven kan få en reel virkning.

Mogens Andreassen (DF):

Det lovforslag, som ligger foran os nu, hænger jo lidt sammen med det lovforslag, vi lige har behandlet.

De tilskud, der er tale om her, synes jeg faktisk er ganske ubrugelige for arbejdsmarkedet. Ministeren fremsætter et forslag, som simpelt hen forøger de offentlige udgifter, og ligesom det forslag, der blev behandlet den 23. januar, er det et forslag, som for os at se ikke er spiseligt. Vi binder 50.000 kr. i halen på enhver, der